

[A. C. Normann.]

af de mønter, der ikke her er tale om at ændre. Der ligger jo en besparelse i at bruge det billigste materiale, og det lader sig ikke nægte, at en ændring er nødvendig, når vi nu faktisk er nået til den tingenes tilstand, at kobberværdien eller, om man vil, guld værdien af disse mønter er blevet større end den nominelle værdi.

Jeg kunne have lyst til, idet jeg iøvrigt skal slutte mig til de bemærkninger, de andre ærede ordførere har gjort, ved denne lejlighed at spørge den højtærede finansminister, om der ikke består nogen mulighed for at afskaffe 1-ørerne, eventuelt også 2-ørerne, men i alt fald 1-ørerne. Såvidt jeg ved, har man i adskillige lande i Europa efterhånden afskaffet de mindste mønter. Nu er det nok muligt, at den højtærede finansminister kan svare på min forespørgsel ved at henvise til, at i mange lande har møntforringelsen været endog meget større end i Danmark, men i alt fald har man i visse lande efterhånden afskaffet de mindste møntenheder. Det ville betyde en besparelse og en forenkling, om man kunne komme dertil nu, og jeg har ikke fornemmelse af, at der er nogen, der rigtig har brug for 1-ører, som man ingenting kan få for noget sted. I min barndom kunne man for en 1-øre få en pose bolsjer, der var nogenlunde stor nok til at hjælpe en oversporadisk modgang nu og da, eller man kunne få en cigaret for en 1-øre, men alt det er ikke muligt længere. Såfremt den højtærede finansminister ikke har oplysninger af praktisk art at give, som stærkt taler for at opretholde de små mønter, vil jeg foreslå, at man tager dette spørgsmål med i betragtning, navnlig hvis lovforslaget kommer til udvalgsbehandling.

Tholstrup: Der står i bemærkningerne til lovforslaget, at man har spekuleret på anvendelsen af forskellige metaller og er gået bort fra kobber og zink. Jeg kunne godt lide at spørge den højtærede minister, hvorfor man ikke opretholder brugen af aluminium. Er det så meget dyrere end jern? Det er dog let at have i lommen, og så er der den fordel ved aluminiumsmønter, at de ligner ikke så meget 10-ørerne og 25-ørerne, som de nye jernmønter kommer til; med de nye mønter vil der lettere ske forveksling af de små penge med de lidt større penge. Jeg ville gerne have, at man endnu en gang undersøgte, om det ikke skulle være muligt at holde sig til aluminium.

Det foreliggende lovforslag er altså et forslag om ophævelse af kobbermøntfoden,

idet kobberet er blevet mere værd end den pålydende værdi, akkurat som da guldet blev mere værd end det, der stod på sedlerne. Det er et tilbageskridt, der er sket, men dette er selvfølgelig kun en konstatering af et tilbageskridt. Denne værdiforringelse af landets penge finder sted ved den uheldige lovgivning, vi har, ikke mindst den lovgivning, som finder sted bag lukkede døre som f. eks. i 1949, da man en søndag eftermiddag pludselig fandt på at forringe kronens værdi med 30 pct. Da spurgte man ikke det høje ting, men når det drejer sig om så vigtige ting som 1-ører, henvender man sig til hele den samlede rigsdag for at få et besyv med.

Jeg vil derfor heller ikke lade denne lejlighed gå ubenyttet hen, men give mit besyv med. Man kan ikke købe noget for disse små mønter, så jeg deler i og for sig det ærede medlem hr. A. C. Normanns betragtninger om, at man måske også skulle overveje at slippe de to mindste af dem og bruge 5-ører til mindste mønt, men der er måske forklaringer på, at det er nødvendigt at opretholde dem.

Mens vi nu taler om 1- og 2-ører, finder der igen noget sted bag lukkede døre, og det er fremstillingen af nye pengesedler. Man vil nu gå over til at lave disse en tomme længere end de 10-kronesedler, man har i dag. Det vil sige, at alle landets baglommer nu skal forlænges med en tomme for at få plads til alle de ny tegnebøger, for der skal jo laves ny tegnebøger, som passer til de nye penge. De fleste tegnebøger er netop af en sådan størrelse, at man kan lægge en tikroneseddel fladt ned i dem. Når nu sedlerne bliver en tomme længere, passer de fleste tegnebøger ikke og lommerne heller ikke. Det er en hel revolution, men det kommer ikke for folketingset. Jeg synes netop, man skulle have taget det frem i stedet for at tale om disse mindre betydende mønter. Hvis det spørgsmål var kommet frem for folketingset, hvor store sedlerne skulle være, ville jeg have holdt på, at vi i stedet for at gå over det store vand til Amerika og se, hvordan dollarsedlernes mål var, skulle være gået til Sverige, hvor 10-kronesedlerne er mindre end de danske. Jeg ved ikke, om de er 33 pct. mindre i størrelse, men de er i alt fald 33 pct. mere værd. Der var en hel del at lære i Sverige. Lad os få mindre 10-kronesedler og få dem op i en værdi, der er 33 pct. større; det ville der være noget ved.

Finansministeren (Thorkil Kristensen): Jeg takker for den tilslutning, de ærede